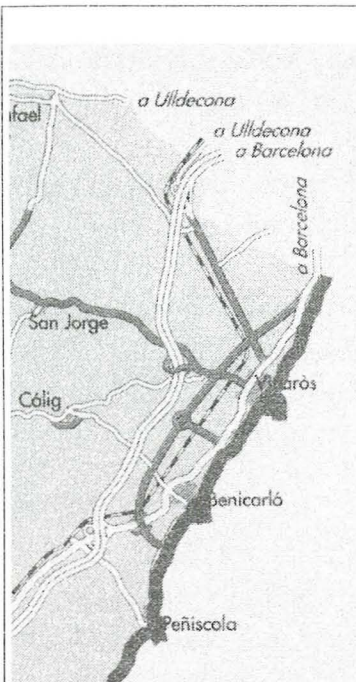


# La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 12 d'abril de 1996 • Núm. 33 • Any II • 100 ptes



## Nou traçat de la variant de la N 340 al pas per Benicarló (Plànol a l'interior)

pàg. 7,8 i 9

El Fons Social Europeu cofinanciarà dos projectes de formació ocupacional a la nostra comarca

pàg. 14

## Ja han començat les obres del Tanatori

pàg. 3

## L'Ajuntament arregla el Jardí de l'Estació

Les foto-denúncia donen el seu fruit

pàg. 14

## Sant Vicent Ferrer va predicar a Benicarló l'estiu de 1413 segons un document descobert

La setmana que ve us oferirem la transcripció en exclusiva per a *La Veu* d'aquest important document

## El Ple dels pressupostos un exemple del que no ha de ser la política municipal

pàg. 3

### SUMARI

✓ Local	P.8-9 Plànol de la nova N 340	Inoportuna ensopegada a Albuixec
P.3 Ple dels pressupostos		P.12 <b>En Off-side:</b> Setmana de passió (amb accent a al "O")
P.3 Les obres del tanatori	✓ Cultura	✓ Comarca
P.4 L'Ajuntament arregla el Jardí de l'Estació	P.10 <b>Els dies gloriosos:</b> El noi del Poble Sec	P.14 El Fons Social Europeu cofinanciarà dos projectes de formació ocupacional a la nostra comarca
P.5 <b>Darrera la gatera:</b> Menys paraules i més fets!	P.10 <b>El mussol:</b> El morrongo centre blau?	✓ Agenda i serveis
✓ Societat	✓ Medi Ambient	P.15 <b>Els mots encreuats.</b> Agenda i serveis
P.6 <b>La nostra cuina:</b> Sopes escaladades	P.11 <b>La nostra botànica:</b> Moixera nana	✓ Última
P.6 Exposició de muntatges i instal·lacions a la Caixa Rural	P.11 <b>El futur del present:</b> Menjarem merda?	P.16 <b>Ni creix ni meix:</b> Sobre el llenguatge infinit
P.6 <b>El telèfon del ciutadà</b>	P.11 <b>Llibre:</b> Col·lecció de la Fundació Bancaixa	
P.7 La nova variant de la N 340 no fa cas de les reivindicacions dels llauradors	✓ Esports	
	P.12 <b>De diumenge a diumenge:</b>	



### Edita

Associació Cultural  
la Feram de Benicarló  
C/ Sant Francesc, 95  
Casal Municipal  
12580 Benicarló  
☎ 47 53 60

### Directora

Cristina Garcia Grau

### Sots-directora

Maria Josep Arayo

### Consell de Redacció

Àlex Gozalbo (Esports)  
Noemí Oms (Societat)  
Josep San Abdon (Cultura)  
Francesc Anyó (Lleure)

### Col·laboradors

Joan Gregori, Àlvar Anyó  
Josep Ferrer, Lo Manifasser  
José Miguel Cornelles  
Antonio Sánchez  
Anna Pujol, Toni Fibla  
Vicent Arnau, Joaquim Bueno  
Carles Lluch, Joanvi Vallés  
Joan Manuel Ferrer  
Francesc Delcastillo  
Rodolfo Serrano

### Fotografia

José Manuel Herrero  
Pilar Diago

### Administració, subscripcions

#### Publicitat

☎ 46 03 38

### Maquetació

© Tirant lo Blanc i Oyara, Loverg

**Dipòsit legal:** CS- 242-95

### Imprimeix

Grèvol. Pl. Constitució, 5

La Redacció respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La redacció es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies, per motius d'espai. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i núm. de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

El termini per presentar setmanalment les col·laboracions acabarà dimarts.

*La Ven de Benicarló* surt cada divendres.



# Editorial

## Ple de pressupostos

**E**l Ple extraordinari per a debatre els pressupostos, que hauria de ser el més important de tot l'any, ha acabat sent una demostració de desqualificacions i insults personals per part dels portaveus del PP i del PSOE. La UPV, que no ha entrat en aquesta polèmica, ha exposat les seues propostes i no ha entrat en el joc de desqualificacions personals.

Un Ple de pressupostos ha de servir perquè cada grup polític expose en què s'han de gastar el diner públic amb arguments, perquè un pressupost anual ha de ser la projecció de la ideologia de cada partit polític. Ara com ara, hi ha un mal estil de fer política municipal: un clima d'irritació que sembla après de la política que en els últims anys s'ha fet a Madrid. Potser cal aprendre d'altres parlaments més sossegats i constructius.

## N 340

**A**ctualment la millor variant a l'actual N 340 és, sens dubte, l'autopista. L'alliberament del peatge de l'autopista, que ha estat defensat pel PP en els darrers anys, ara que té poder de decisió política ha canviat radicalment d'actitud. Els populars defensen un peatge dur en perfecta sintonia amb el que ha vingut practicant el PSOE fins ara. El concepte de solidaritat entre les diferents autonomies d'Espanya en l'aspecte d'infraestructures viàries brilla per la seua absència. Els valencians i catalans som els grans perjudicats.

De tota manera és urgentíssim reduir el volum de trànsit que circula per la N 340. Si la construcció d'una variant amb doble carril per sentit fa que el trànsit siga més fluid, benvinguda siga aquesta circumval·lació.

## Cartes dels lectors

### Cara de fava

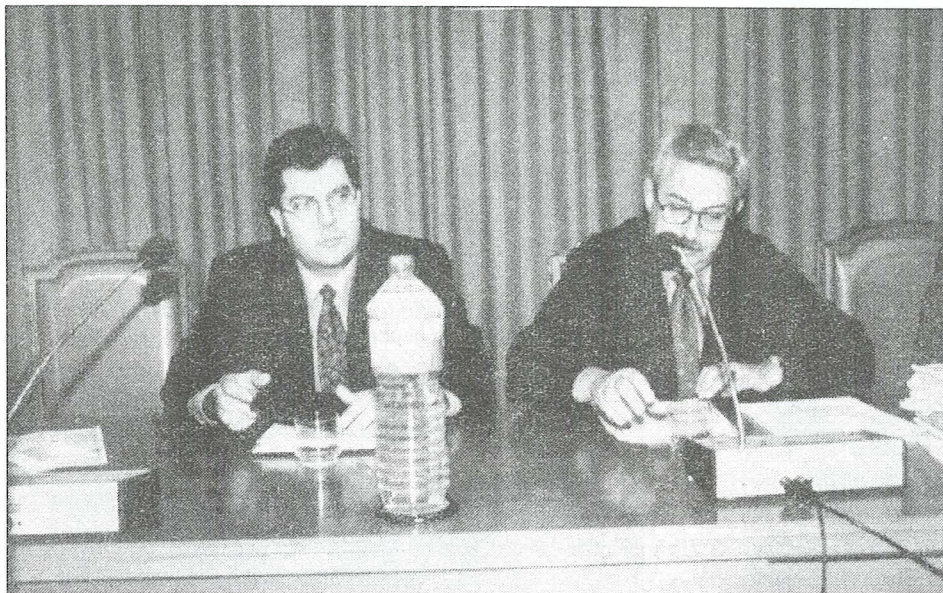
L'altre dia em va aturar pel carrer un senyor de Barcelona que venia de vacances de Setmana Santa i em va demanar què es podia visitar a Benicarló d'interessant. Vaig pensar que la Casa del Marqués era un lloc per ser visitat, però òbviament està tancada perquè és particular i les institucions i administracions no han arribat mai a un acord amb els propietaris perquè funcione com a patrimoni d'interés cultural, si és que als propietaris els interesse. Descartada la primera idea vaig repassar mentalment si hi ha cap museu a la ciutat, vaig arribar al final del recorregut mental sense trobar resposta. Només vaig recordar vagament que al carrer Major n'hi ha un d'històric o arqueològic. Però sempre està tancat. Un i a més tancat. Vaig mirar el barceloní amb cara de fava, sense saber què dir, ell es pensava que ho estava, i no se'm va ocórrer altra cosa que dir-li "mire, jo és que no sóc d'ací". Indignat pel temps de silenci que li vaig fer perdre em contestar: "noia m'ho haguessis pogut dir abans".

*Maria Llorach i Tomàs*



## Els pressupostos s'aproven, amb l'oposició en contra

Dures crítiques de l'oposició a uns pressupostos que consideren irreals i inflats



El sr. Jesús Molina, un dels tristos protagonistes del ple dels pressupostos

REDACCIÓ

Una trista imatge han donat avui els representants del PP i del PSOE municipals. El Ple extraordinari sobre els pressupostos ha acabat en un seguit d'acusacions i desqualificacions personals que diuen molt poc a favor dels senyor J. Molina (PP), J.A. Sánchez (PSOE) i R. Tiller (PSOE).

El Ple extraordinari sobre els pressupostos ha acabat en un seguit d'acusacions i desqualificacions personals que diuen molt poc a favor dels senyor J. Molina (PP), J.A. Sánchez (PSOE) i R. Tiller (PSOE)

Les dues hores i mitja que ha durat el ple es resumeixen ràpidament: el sr. Molina ha fet una introducció a la seua proposta de pressupostos i els partits de l'oposició han coincidit en defensar el seu vot en contra dels mateixos per considerar-los inflats en les partides d'ingressos i en

generals irreals i irrealitzables.

Ja en la seua primera intervenció, el sr. Sánchez ha fet un dur atac al sr. Molina que, en el seu torn, tampoc no ha estalviat en atacs i desqualificacions personals.

Com el mateix sr. Molina ha indicat, "l'estrella" ha estat la polèmica partida per a la regidoria de Medi Ambient, que dels 12 milions sol·licitats pel sr. Rodríguez només s'endú 1.200.000 pessetes. Però el diàleg entre el sr. Rodríguez i el sr. Molina s'ha trencat quan el portaveu del PP ha fet un dur atac al treball realitzat per l'anterior regidor de Medi Ambient, Ximo Bueno. El representant de la UPV ha eludit la controvèrsia sobre un regidor de la passada legislatura i ha demanat tractar només dels pressupostos del 96.

Les altres dues hores han estat una repetició dels durs atacs PP-PSOE sentint-se afirmacions com la del sr. Molina: "vosté és un mentider" o la del sr. Tiller: "això ho repetirà vosté davant els tribunals".

El segon punt de l'ordre del dia, la ratificació de l'anul·lació de llicències per a la instal·lació d'estacions de servei, ha passat com un llampec i ha estat aprovat per unanimitat.

## Ja han començat les obres del Tanatori

REDACCIÓ

Malgrat l'oposició dels veïns de l'avinguda Maestrat i dels carrers adjacents a la instal·lació del tanatori, les obres ja han començat.

L'empresa privada que el seu dia va presentar al nostre ajuntament la petició per a la creació d'un tanatori ha obtingut finalment la llum verda.

L'empresa privada que el seu dia va presentar al nostre ajuntament la petició per a la creació d'un tanatori que donés servei funerari a la població, ha obtingut finalment la llum verda.

Els partits de l'oposició entenen que s'hauria de situar en un lloc més proper al cementiri.

Els partits de l'oposició que al seu moment van manifestar la necessitat d'aquest establiment, discrepaven del lloc on s'ha ubicat, ja que entenien que s'havia de situar en un lloc més proper al cementiri.

L'equip de govern no ha atés la petició dels afectats

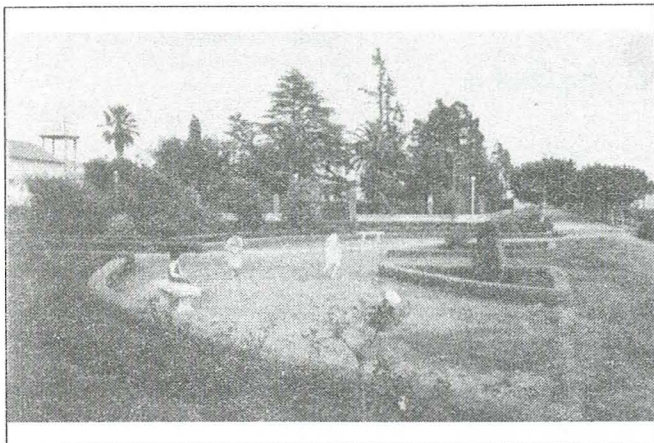
L'equip de govern, en contra de la demanda dels veïns, que van expressar la seua oposició mitjançant la penjada de pancartes al barri, amb entrevistes amb la primera autoritat i amb la presència a diversos plens, no ha atés la petició dels afectats.

Passa La Veu

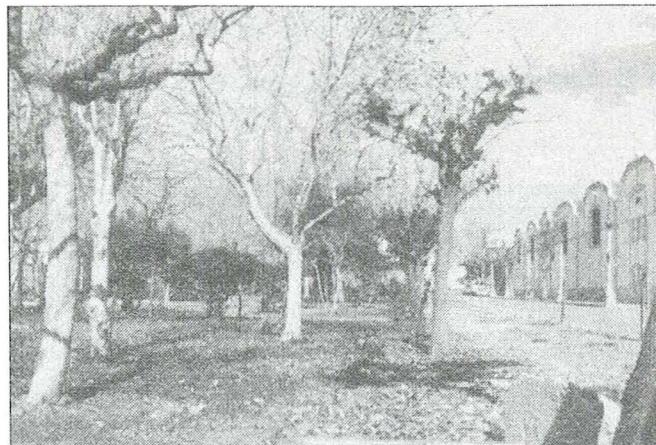


## L'Ajuntament finalment arregla el jardí de l'estació

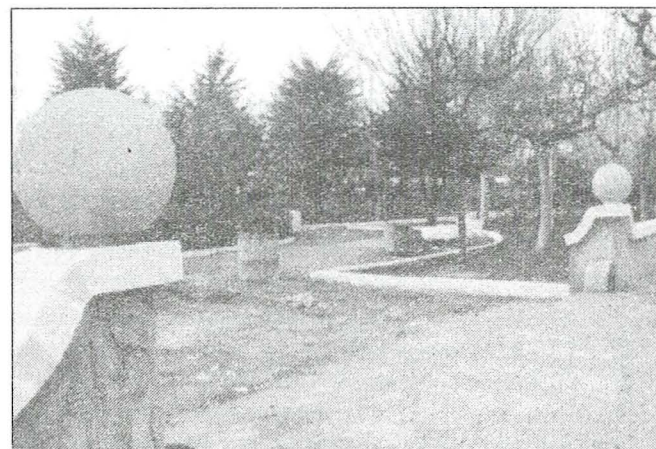
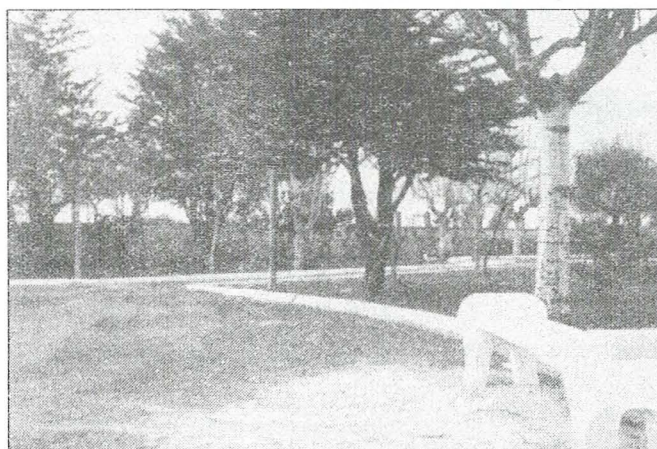
### Les foto-denúncia donen el seu fruit



Aquesta fotografia, publicada per *La Veu*, ja fa uns quants mesos, ens mostra com era fa molts anys el jardí



Aquesta és la foto-denúncia publicada per *La Veu* que denunciava el lamentable estat del jardí de l'estació



Aquests és l'aspecte actual del jardí després de les obres realitzades pel nostre Ajuntament

REDACCIÓ tra ciutat.

Està vist que les foto-denúncia serveixen no sols per denunciar, sinó que també perquè els responsables municipals se n'adonen d'aquelles mancances i millores que li fan falta a la nostra ciutat.

El jardinet de l'estació era una d'aquelles mancances que feia molt de temps que tenia el nostre poble. Ja ho vam denunciar en aquesta publicació: tots els ciutadans que arribaven amb el tren i els que només passejaven per la zona sentien vergonya i pena per l'estat lamentable en què estava una de les poques zones verdes que li queden a la nos-

Ara només falta que els jardineros facen una bona feina i aquest jardí siga un exemple a seguir en altres llocs que encara es poden salvar a Benicarló.

Com es demostra a les fotografies, no és que s'haja deixat com era antigament, però les millores són notables. Ara només falta que els jardineros facen una bona feina i aquest jardí siga un exemple a seguir en altres llocs (pocs, per

desgràcia) que encara es poden salvar a Benicarló.

Seria preferible que els nostres representants al consistori benicarlando sigueren capaços de veure per ells mateixos les necessitats de la nostra ciutat

De tota manera seria preferible que els nostres representants al consistori benicarlando sigueren capaços de veure per ells mateixos les necessitats de la nostra ciutat per a la millora de la qualitat de vida

dels seus ciutadans, i que no sigueren els mitjans de comunicació els que dia rera dia estiguem indicant quines són les actuacions prioritàries a Benicarló.

Agraïm aquesta actuació que ens demostra que el nostre treball dóna els seus fruits

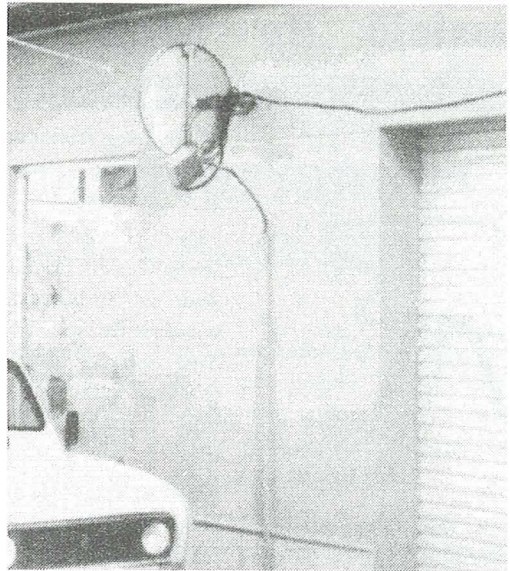
Tot i això agraïm aquesta actuació que ens demostra que el nostre treball no queda en no res i dóna els seus fruits, en aquest cas la recuperació d'aquest emblemàtic lloc d'esbarjo.



## Foto denúncia

No sé si són els fils de la telefònica o de la llum. Però el que sí que està clar és que aquest nou sistema de penjar el cablejat que va per dalt dels nostres caps no sé si és el més adient, qualsevol dia ens podem trobar amb el coll embolicat en un d'aquests cables. I esperem que no siguem d'alt voltatge, perquè sinó se'ns poden *posar els pèls de punta*.

La foto és ben il·lustrativa, la utilització dels senyals de trànsit verticals per a aquest menester pot ser un bon invent quan no se sap què fer amb tot allò que penja per dalt del cap, ara bé, a la ment lúcida que se li va ocórrer l'anomenat invent també li podrien penjar la capseta de connexions en algun lloc de la seua anatomia.



Si vols veure la teua Foto-denúncia publicada ho pots fer enviant-la a *La Veu de Benicarló* c/ Sant Francesc, 95

## darrera la gatera

✍ XIMO BUENO

### MENYS PARAULES I MÉS FETS!

Una de les característiques més inconfundibles de l'home actual és que sol parlar més que actuar, així malgrat que des de sempre les xafareries de mercat i les converses de bar han anat íntimament lligades a la nostra societat; ara d'una manera fulgurant i espectacular s'han posat de moda les tertúlies, entrevistes, comentaris, etc sobre qualsevol tema, o no, d'actualitat. És a dir que la paraula oral i/o escrita ara per ara mana sobre la mateixa acció.

### l'home actual sol parlar més que actuar

D'aquesta particularitat tampoc escapen els polítics que ens governen, per això ara ja no només és en temps de campanya electoral quan tots fan més i més promeses que quasi mai les podran complir, sinó que la mateixa dinàmica sociopolítica diària es fonamenta només en paraules i més paraules i no mai en fets constatables.

Començant amb el batlle de Benicarló on la paraula d'"estar en ello" cada cop va més lligada a la seua personalitat i manera de fer, podríem anar analitzant com sobretot l'equip de govern popular basa

les seues actuacions en parlar de projectes, iniciatives, propostes, etc, però que el temps les va deixant arraconades en un calaix.

Així podríem anar fent un gran llistat de coses que han omplert la boca dels polítics tant municipals com de fora, però a hores d'ara només han quedat en ximpleres promeses que o bé no es realitzaran en un futur pròxim o bé seran una realitat després de passar uns quants anys des de la primera paraula dita.

Per exemple podríem nomenar la revisió del PGOUB, que tots parlen que s'ha de fer com una necessitat urgent per fer front al futur de la ciutat, però que el PP ja va matar la comissió encarregada d'aquest tema per inacció durant l'anterior legislatura.

També podríem esmentar el tema del Polígon Industrial, promogut pel SEPIVA i l'Ajuntament, que després de 5 anys tots dos han aconseguit, per manca de voluntat política, que la majoria d'empreses amb un cert interès d'instal·lar-se a Benicarló hagen fugit a altres pobles del costat per manca d'un terreny industrial públic a un cost raonable.

Hi ha un tema encara més flagrant de incompetència, però no de incontinència verbal, sense solució a hores d'ara com és la recollida i eliminació dels residus sòlids urbans del Maestat a través d'un abocador mancomunat, amb planta de reciclatge com no, al terme de Cervera, i que després de fer correr la tinta, aquest tema sembla continuar en un carrer sense sortida.

O també ara a molts se'ls omple la

boca parlant d'una futura incineradora de residus industrials del moble, però ningú explica si serà perillosa i/o tòxica, si contaminaran els seus fums....només alguns empresaris i polítics així com la consellera d'agricultura van explicant per aquí els beneficis d'un projecte que encara ni ha encarregat fer-lo.

On els perd massa la boqueta als regidors populars és en temes d'inversions en infraestructura com la no urbanització de carrers com el Perez Pina, l'Av Papa Luna, Dr. Coll, València, prolongació Hernan Cortés fins la mar o el Iecla fins les pistes d'atletisme, etc., que una vegada i altra es pressuposten però mai les executen per manca de diners.

També els ciutadans esperem des de fa anys moltes promeses com la Piscina Climatitzada, les noves instal·lacions per a la ràdio Municipal, el passeig marítim fins el Barranquet, l'acondicionament de l'ajuntament vell i l'edifici de la presó, la nova llonja, l'enderrocament del mur de la vergonya, la construcció d'un dipòsit per a olis usats al port, la conservació de l'antic far, l'urbanització per part de IFF de la segona fase del passeig de l'estació, etc.

Realment massa paraules que intenten seguir confonent a l'opinió pública de la bondat de l'equip de govern per a fer moltíssimes coses, però que tal i com van passant els mesos la decepció per la no realització, dins d'un temps prudencial, d'aquestes promeses fa que la desconfiança vers ells vaja en augment, encara que aquestes paraules els molesta moltíssim sentir-les.



## Exposició de Muntatges i Instal·lacions a la Caixa Rural



ANNA PUJOL

Una iniciativa inèdita sorgida des de l'Associació d'Arts Plàstiques ocuparà la sala d'exposicions de la Caixa Rural dels dies 12 al 21 d'abril. Es tracta d'una sèrie de muntatges a càrrec de Mayte Andrade, Rosa Esteller, J. Antonio Díaz, Ramón Giménez, Miquel Pitarch, Magda Querol, Francisco Rodrigo, Concha Salvador, Isabel Serrano i la que subscriu aquestes línies.

És possible que aquest conjunt "d'obres" sorprengui a molts pel contrast amb els canals d'expressió plàstica habituals, encara que ens hauríem de remuntar al 1920 per a situar les primeres experiències d'aquests tipus, i seran els anys 50-60 el moment més àlgid de trencament amb els gèneres tradicionals (pintura, escultura...). Ara, a les acaballes dels

90, és molt freqüent un plantejament de la creació com a procés comunicatiu vinculat a l'espai físic, on es barregen llenguatges i medis expressius amb un important contingut d'autoreflexió intel·lectual. Sota diverses accepcions dins del gran bloc de l'art conceptual ("project-art", "happening", "environmental art") s'han aplegat tota una sèrie de propostes hereves de les primeres avantguardes, unes amb més càrrega provocativa, d'altres en un àmbit més formalista.

En aquesta línia, podem gaudir per primera vegada a Benicarló d'un conjunt d'instal·lacions que, sorgides d'unes visions particulars, volen involucrar directament l'espectador, convidant-lo a recrear el discurs iniciat i prosseguir el camí suggerit per l'artista. Els itineraris són variats, uns ens porten a través de l'expressionisme simbòlic, d'altres cap al missatge ecològic o l'associació poètica, podem passejar seguint la pista d'un feix de llum o mirar pel forat del pany altars d'insospitades mitologies. Els participants us convidem a seguir aquest viatge de recerca, esperem que no torneu de buit.

## lo racó del coc

la cuina de Benicarló

↳ LO MANIFASSER MAJOR

### Sopes escaldades



La senzillesa de les coses demostra la seua bona qualitat quan per elles soles poden oferir-nos un excelent resultat. És aquest el principi fonamental del plat que ens ocupa aquesta setmana. És de profit recordar quants àpats ha reconfortat un plat tan bàsic com el caldo de rata. En temps de postguerra va anar fent més lleugeres les jornades magres de molts ciutadans i avui en dia, potser per una associació injusta, ha caigut en un oblit exagerat.

Podem procedir de la següent manera, encara que el gust i els paladars individuals han de marcar totes les pautes dins de la cuina: anirem torrant una tomaca del serengue a la vora del foc per tenir-la ben tova i cuita.

Amanirem en un plat fondo unes llesquetes primes de pa sec (és imprescindible que tinga dos o tres dies com a mínim), al costat xafarem una dent d'all ben aromàtica que ens quede sencera, una mica de sal grossa i un bon raig d'oli d'oliva. Acabat açò, calfarem aigua en una olla i quan siga ben calenta, quasi bollint, la vessarem sobre els ingredients del plat i esperarem una estona perquè tot el conjunt vaja prenent una consistència de gust ideal. Hi ha qui aconsella escaldar un ou en aquest plat, tot es qüestió de gustos.

La senzillesa de les coses demostra la seua bona qualitat quan per elles soles poden oferir-nos un excelent resultat.

Tinguem ben present la senzilla elaboració i el seu econòmic cost. Un vi negre ens donarà una mica de solemnitat al sopar.

## EL TELÈFON DEL CIUTADÀ

✓ Jo voldria expressar la meua vergonya per la programació i la qualitat dels programes de Canal 9. Crec que és la pitjor emissora de televisió que agafem a casa nostra. ¿Realment és tan difícil fer uns programes dignes sense caure en la vulgaritat i el folklorisme?

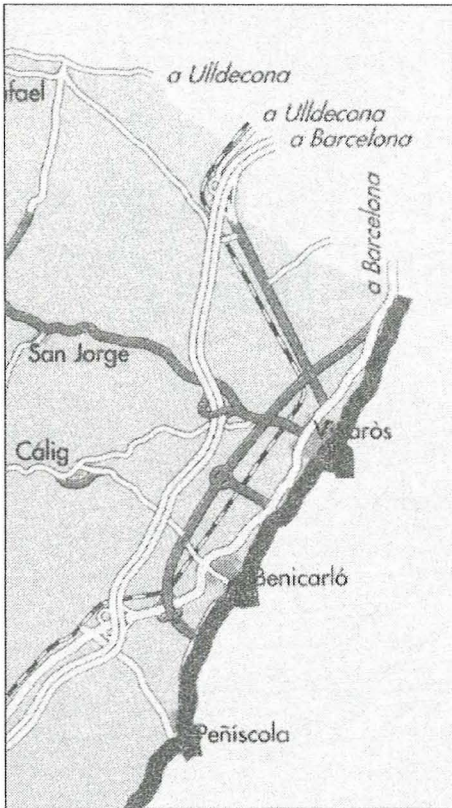
# El vostre telèfon és el 47 53 60

Hem posat a la vostra disposició un contestador automàtic perquè hi deixeu les vostres opinions, queixes i suggerències. Cal que deixeu el vostre nom i número de document d'identitat (aquestes dades seran confidencials i només es publicaran si ho especifiqueu)



# La nova N 340 no fa cas de les reivindicacions dels llauradors benicarlandos

## Moltes finques es veuran afectades de forma dràstica



Aquesta serà el nou traçat de la N 340

REDACCIÓ

**L**a Generalitat projecta el desviament de la Carretera Nacional 340 a l'alçada de Benicarló i Vinaròs

El Segon Pla de Carreteres de la Generalitat Valenciana contempla la variant de la N-340 cap a l'interior dels termes municipals de Benicarló i Vinaròs per tal de descongestionar l'actual traçat. De les dues propostes confeccionades pels tècnics de la Conselleria d'Obres Públiques, l'Ajuntament en ple es va decantar per l'alternativa "A" que apareix grafiada al plànol que il·lustra aquesta pàgina.

El Segon Pla de Carreteres de la Generalitat Valenciana contempla la variant de la N-340 cap a l'interior dels termes municipals de Benicarló i Vinaròs

En el seu moment, i prèvia consulta amb el Consell Agrari Local, es va apuntar la possibilitat de fer coincidir el nou tram amb el Camí Moliners, paral·lel a l'Autopista A-7, però aquesta opció no es va tenir en compte. El desviament, que representa sens dubte una millora per a les condicions d'accés al futur Polígon

Industrial, produirà una nova secció o tall al nostre terme a més dels actuals (Autopista, vies de tren, N-340), afectant a una gran part de finques destinades a explotacions agrícoles.

En el seu moment, i prèvia consulta amb el Consell Agrari Local, es va apuntar la possibilitat de fer coincidir el nou tram amb el Camí Moliners però aquesta opció no es va tenir en compte

Es tracta d'un projecte de gran envergadura que es troba en fase de redacció. Les posteriors fases de tramitació, expropiació i execució no es preveuen imminents, donat que podrien passar uns quants anys perquè aquest desviament siga una realitat.

Les posteriors fases de tramitació, expropiació i execució no es preveuen imminents

**REGIO**

• Poderosa Afrodita

*La Veu de Benicarló*

el setmanari que més parla

**estudio**

*Amé*

Fotos en una hora

Atención novios, regalamos un sensacional video de boda

Plaza Mercado, 1 Tel. y fax 47 14 32 • 12580 Benicarló



# Nova variant





# t de la N 340





## els dies gloriosos

de JOSEP M. SAN ABDON

## El noi del Poble Sec

**L**luís Sarrahima, un dels primers "Judges", va escriure una mena d'article manifest que es titulava "Ens calen cantants d'ara". El primer "cantant d'ara" de la cançó sens dubte va ser Joan Manuel Serrat, ell va ser el primer que va tenir fans i les seues cançons es van classificar als primers llocs de les llistes d'èxits de tot l'estat, cantades en català -recordeu "Cançó de matinada"-.

Joan Manuel ha representat, abans que ningú, aquesta cultura del mestissatge de què tant es parla i és el cantant que a mi més coses ha estat capaç de comunicar-me, ell canta a les coses de la vida, i té paraules d'amor per als joves i per als vells amants.

Serrat ha estat capaç de dir que a ell li agrada el futbol i Juanito Valderrama i Concha Piquer i a més ha cantat en castellà, i no ha format part de certs cercles nacionalistes, i això ha fet que aquells que només els agraden els cantants per les seues idees i no per la seua música no l'hagen tingut entre els sants de la seua devoció. Però Joan Manuel ha estat el més artista de tots, ell ha representat aquesta cultura del mestissatge de què tant es parla abans que ningú, i és el cantant que a mi més coses ha estat capaç de comunicar-me, ell canta a les coses de la vida, al pare, a la mare, a la tieta, a la Mediterrània, i té paraules d'amor per als joves i per als vells amants.

Joan Manuel Serrat acaba de publicar un disc, "Banda sonora d'un temps, d'un país", on recull aquelles cançons més destacades de la "nova cançó" fins a 1975. Joan Manuel continua fent servei a la cançó i continua comunicant.

## el mussol

## EL MORRONGO CENTRE BLAU?

**E**l mussol ha assistit força divertit a la pseudo polèmica que han generat l'última setmana el regidor de Medi Ambient de Benicarló quan qüestionava la possibilitat de no aconseguir enguany la bandera blava per a la platja del Morrongo, i la contestació feta per l'alcalde minimitzant la problemàtica que hi ha actualment a aquest lloc.

El mussol considera aquesta polèmica com divertida, no perquè no tinga la seua importància assolir una bandera blava de la Unió Europea per a un dels pocs espais que Benicarló pot oferir per a la captació del turisme forani; sinó per la contradicció que suposa que tots hi estiguen interessats en aconseguir-la però ningú fa res de res per tal de millorar la zona i acabar d'una vegada amb les actuals deficiències que hi presenta.

El mussol no entén la postura del senyor alcalde de voler seguir enganyant-se i fer veure com si res passara a la zona del Morrongo

Per aquest motiu el mussol no entén la postura del senyor alcalde de voler seguir enganyant-se i fer veure com si res passara a la zona del Morrongo, només per aconseguir un drap blau, quan la veritat és que la problemàtica existeix des de fa temps com a conseqüència d'una gestió deficient per part de totes les administracions públiques que han actuat allí: començant per l'ajuntament i acabant pel MOPTMA, passant per Diputació, Conselleria, etc.

Per aquest motiu el mussol vol, com ja deia el 15/12/95 al núm 16 de *La Veu*,

recordar algunes de les actuacions urgents a realitzar a la zona del Morrongo per tal de no només gaudir d'una ensenya europea dos mesos a l'any, sinó també per tal d'arreglar aquest indret com un espai digne i ecològic per a gaudir durant tots els dies de l'any.

El mussol creu que a la zona han de desaparèixer tots els actuals col·lectors, tant d'aigües residuals com de pluvials, realitzant les obres adients per a evitar possibles vessaments d'aquestes aigües tant a la platja com a la mar, així quan ploga una mica la platja del Morrongo no s'hi omplirà de merda; i sobretot que l'actual col·lector d'aigües residuals bé pel possible mal funcionament de les seues bombes impulsores cap a l'emissari o bé per sobresaturació no vesse sobrants de les seues contaminades aigües a la mar.

També el mussol creu que els responsables del dragat del port que van contaminar el Morrongo amb milions de pedres, haurien ara de ser conseqüents i dragar la platja per tal de traure totes les pedres que amb un petit temporal, durant qualsevol estació de l'any, són llençades sobre ella.

I com no!, el mussol està convençut que l'Ajuntament hauria de recuperar aquest espai, així al pressupost d'enguany caldria destinar uns quants milions per tal d'endreçar la zona verda existent que ara per ara està totalment abandonada i fa llàstima només veure-la.

El mussol creu que només amb actuacions serioses, i deixant de costat les picabaralles polítiques, serà com Benicarló a més de recuperar la zona del Morrongo per a tots, podrà optar amb totes les garanties a les banderes blaves, verdes, negres, liles,... que es vulgen; però tal i com està el lloc ara una bandera blava no és més que un pegot que no soluciona les deficiències existents de fa dècades.

## Bar restaurante Berná

Dr. Ferran, 7

## Auto Escuela DALMAU

Miguel Dalmau Ibáñez  
Ma. Dolores Bayarri Ramón

## Seguros Generales

C/ Alcalá de Xivert, 5  
Tel. 47 19 04

12580 Benicarló



la nostra botànica

JMASCLANS

Moixera nana (Sorbus camaemespilus)



Petit arbust de 5-10 dm d'alçària. fulles el·líptiques, verdes i lluints; sense pèls (llevat les molt joves); limbe dentat; dents de dues grandàries, les grans retallades per les petites; gradualment igualades i més fines -fis a desaparèixer- cap a la base de la làmina, la qual és ben entera. Flors rosa, amb 5 pètals, agrupades formant ramells envoltats de fulles. Fruits ovoides, de color vermell taronjat, en madurar; i coronats per les 5 petites dents del calze, persistents després de la florida. Florida: juny i juliol; fructificació: setembre i octubre. Només es troba a l'alta muntanya pirinenca, al Principat i a la Catalunya francesa. Té una significació important a la pineda de pi negre.

llibres

La Fundació Bancaixa ha publicat una col·lecció de butlletins en què es tracten diversos temes ambientals de manera amena i específica.

La Fundació Bancaixa ha publicat una col·lecció de butlletins en què es tracten diversos temes ambientals

Aquesta col·lecció naix amb el propòsit de donar solucions pràctiques i senzilles a problemes quotidians que repercutixen negativament en el nostre medi, a més de ser una guia de nous valors ecològics com s'indica genèricament a tota la col·lecció.

Fins ara s'han publicat sis títols, que són:

- 1- L'escola i el medi ambient
2- La llar i el medi ambient
3- L'oficina i el medi ambient
4- La cistella de la compra i el medi ambient
5- L'escola i el medi ambient (2a part)
6- Unes altres cultures i el medi ambient

Aquestes guies són de distribució gratuïta i les podeu demanar en qualsevol oficina de Bancaixa.

el futur del present

ALVAR ANYÓ

Menjarem merda?

El reciclatge s'ha instaurat en la nostra societat, cada dia es van trobant noves formes per poder reutilitzar més elements d'allò que tirem.

S'ha arribat a reciclar la matèria fecal humana mitjançant un sistema de filtratge: s'extrau la proteïna, es desamarga, es barreja amb farina de soja, s'adoba amb els additius escaients i ja tenim uns bons filets de merda llestos per a menjar.

Els japonesos són capdavanters en aquest camp, conscients que això de tirar és de rics, però a la llarga ens farà pobres. La seua dèria per treure'n profit de tot, ha portat Mitsuyuki Likeda -del Centre d'Investigació Ambiental d'Okayama- a reciclar la matèria fecal humana, en la qual hi ha un mínim del 10% de proteïna que no es pot desperdiciar. Mitjançant un sistema de filtratge s'extrau aquesta proteïna, es desamarga, es barreja amb farina de soja, s'adoba amb els additius escaients i ja tenim uns bons filets de merda llestos per a menjar.

Bon profit !

Llibreria • Papereria • Copisteria



Fotocòpies • Còpies de plànols • Enquadernacions
Còpies Color

Consumibles de la marca d'impressores HP

Pl. Constitució, 5 • Tel-fax 47 5698 Benicarló

ESTELLER IMPORT



Benicarló
47 17 08



Vinaròs
40 07 68

AUTO ESTELLER



Benicarló
47 17 08

Vinaròs
40 07 68



## de diumenge a diumenge

↳ XAVIER HOSTE

## INOPORTUNA ENSOPEGADA A ALBUIXEC

El Benicarló venia de mig guanyar al camp del líder i a més a més feia dinou setmanes que no perdia. Ningú no podia pensar que al camp del quasi cuer Albuixec s'acabés una ratxa tan brillant i agradosa. Però sí, els valencians van derrotar per un a zero als deixebles de Ferrer. Jo me'n sento una mica culpable i potser Nostre Senyor m'ha castigat pel comentari jocós que vaig escriure al número anterior a propòsit de la derrota del Vinaròs. En tot cas, prometo no fer mai més safareig de les desgràcies alienes, de veritat.

Precisament la setmana passada, mentre entrevistava en Pepe Pérez, vam estar parlant de com, des de fa alguns diumenges, el Benicarló encaixa gols als últims minuts del partit. Així va ser contra el Puçol, així es van perdre dos punts a Borriana i, a Albuixec, van marcar-nos al minut vuitanta-set. Té castanyetes de suro que tot just quan el cos tècnic està treballant per tal de solucionar aquest problema es perda un partit en aitals circumstàncies. No es tracta més que d'una falta de concentració a la qual ben segur que les bones arts de Ferrer i cia li posaran remei. Malgrat tot, no hem d'oblidar que el Benicarló és l'equip menys golejat de la categoria, amb tan sols vint-i-cinc gols en contra.

**Malgrat tot, no hem d'oblidar que el Benicarló és l'equip menys golejat de la categoria, amb tan sols vint-i-cinc gols en contra**

Però tot i aquests finals matussers, per a l'aficionat és més preocupant la pertinença sequera golejadora que es ve patint darrerament. Un equip amb aspiracions ha de guanyar amb claredat, i no sortir mai a conservar el zero a zero, tal i com diu la premsa que vam anar al camp de l'Albuixec.

A hores d'ara el Benicarló ja no és segon i ha estat superat pel Vilamarxant que, poc a poquet i guanyant els partits decisius, ha aconseguit treure'ns quatre punts. I no s'acaben ací les nostres desgràcies, no, car ens ha sortit un ene-

mic a tercera divisió. Sí, sí, a tercera divisió. Es veu que l'Acero-A del Port de Sagunt va el segon i està en condicions de disputar la promoció a segona; aquesta circumstància carambolera permetria al seu filial, que és tan sols a un punt del Benicarló, lluitar en igualtat de condicions a la resta d'equips. ¿Com era allò dels gossos flacs i les puces...? Doncs això.

La propera jornada tant el Vilamarxant com l'Acero-B juguen fora de casa, contra el Castelló i el Foios respectivament, i n'estic segur que hi haurà justícia i perdran tots dos. El Benicarló rep a casa El Puig i obligatòriament guanyarà, faltaria més. En aquest tram final de la lliga els jugadors s'hi juguen molt, moralment i econòmicament; tan sols la disputa de la promoció els ajudaria a treure faves d'olla i a fer front a les fosques perspectives que els amenacen.

La gairebé segura reparició d'Ilde acabarà de donar a la reraguarda la tranquil·litat necessària perquè no ens facen cap gol a les acaballes.

Ara que fa bona hora, que la vesprada és llarga i plàcida i vostè no sap què dimonis fer a casa, allargue's al Municipal de la Carxofa, segur que passarà una bona estona. Parafrasejant al mestre Palanques li diria: **AFICIONADO, ACUDE A PRESENCIAR ESTE ENCUENTRO, Y ANIMA A TU EQUIPO AL TRIPLE GRITO DE: ¡BENICARLÓ! ¡BENICARLÓ! ¡BENICARLÓ!**

**N.de la R.-** Infinitat de lectors d'aquesta secció se m'han adreçat per a dir-me que realment no saben per què no van al futbol. La senyora directora m'ha demanat que solucione aquest problema i des d'avui i fins al final de temporada hi haurà una sub-secció que donarà una excusa bona i convincent per a no assistir-hi als partits del C.D. Benicarló.

**EXCUSA OFICIAL DE LA SETMANA.-** És que aquest diumenge fan la romeria de Sant Antoni de Peníscola i ...

## en off-side

↳ CONSEJERO

Setmana de passió  
(amb accent a la "O")

Benicarló, una ciudad con acento religioso". Aquesta és la frase d'impacte que resumeix d'una manera esquemàtica l'autèntica essència del nostre poble. Caldria fer-la extensiva al tots els àmbits, tot procurant substituir la forma pagana "Benicarló, más". És una llàstima que només veja la llum durant les dues darreres setmanes de la Quaresma i hi desaparega la resta de l'any. Si "la població del Baix Maestrat" (R.B. dixit) té "accento religioso", no és només els quaranta dies que van des del Dimecres de Cendra fins al Diumenge de Pasqua, sinó que el té tot l'any, o no? No és menester recordar ací la ingent quantitat de manifestacions religioses que s'escampen al llarg de l'any litúrgic i de la gran participació del poble, amb el seu "accento" inclòs.

D'aquest fervor religiós, no se'n lliura el món del futbol. Possiblement aquest siga un dels esports on més present es troba aquest "accento", que podríem definir com a "circunflejo" car serveix de paraigua d'esperança i ànim al col·lectiu futbolístic benicarló. Cal recordar que a principis de temporada, després de la presentació oficial de la plantilla, es fa una ofrena al nostre Crist de la Mar encapçalada per jugadors i dama del club. Hem de destacar també una figura que uneix les dues vessants (futbol i religió) i que únicament posseeixen entitats de solera com el C.D. Benicarló; es tracta de l'anomenat "asesor religioso". Aquesta figura, malgrat aparèixer sempre a la llista de membres de la Junta Directiva, no acudeix mai a cap reunió. Suposo que una de les seues funcions és la d'assistir als membres de la plantilla i directius en temes espirituals. Però també té d'altres tasques, com ara beneir qualsevol obra o reforma que es faça al camp, adreçar algunes paraules encoratjadores als futbolistes, o col·laborar amb el club amb tot allò que siga necessari.

Jo ofereixo, desinteressadament (que conste), a les autoritats municipals dos eslògans, fent un molt intencionat i enginyós joc de paraules amb els actualment existents. Preneu: "Benicarló más religión" i "Benicarló, una ciudad con acento en la ó". De res.



# La Veu de Benicarló

## El teu setmanari

### Sense afonies *Subscriu-t'hi*

**Fitxa de subscripció**

NOM \_\_\_\_\_ COGNOMS \_\_\_\_\_  
 DOMICILI \_\_\_\_\_  
 POBLACIÓ \_\_\_\_\_ CP \_\_\_\_\_ TEL. \_\_\_\_\_

Se subscriu a *La Veu de Benicarló*, per l'import de:  4.680 pts (52 números, anual, bonificació 10%),  2.470 pts (26 números, semestral, bonificació 5%) prorrogable si no hi ha ordre en contra. Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 1.000 ptes semestrals o 2.000 ptes anuals.

**Forma de pagament:**  Domiciliació bancària  Xec bancari nominatiu adjunt  
 Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària o el xec nominatiu per **4.680 pts** (52 números, anual) o **2.470 pts** (26 números, semestral) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)

Signatura: \_\_\_\_\_, d \_\_\_\_\_ de 199

**Domiciliació bancària**

BANC/CAIXA \_\_\_\_\_  
 ADREÇA \_\_\_\_\_ POBLACIÓ \_\_\_\_\_ CP \_\_\_\_\_  
 NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE \_\_\_\_\_

**Codi de Compte** Entitat \_\_\_\_\_ Sucursal \_\_\_\_\_ Control \_\_\_\_\_ Compte número \_\_\_\_\_

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de subscripció a *La Veu de Benicarló*.

Signatura: \_\_\_\_\_, d \_\_\_\_\_ de 1996



MAESTRAT 106.2 F. M.

LA MILLOR  
INFORMACIÓ

EL MILLOR  
MAGAZINE

LA MILLOR  
MÚSICA

*La Veu de Benicarló*  
El setmanari

**crystal - 1, s.l.**

Alumínios  
Persianas  
Cristales

Ángel Gilabert Rodríguez

Corts Valencianes, 15 bajos  
Teléfono y Fax 964 / 47 11 67 12580 BENICARLÓ (Castellón)



## El Fons Social Europeu aprova cofinançar dos projectes de formació ocupacional a la nostra comarca

### L'Ajuntament de Benicarló participarà en el cofinançament dels projectes

REDACCIÓ

**E**l Fons Social Europeu ha aprovat a l'Ajuntament de Traiguera el cofinançament per a executar dos projectes de formació ocupacional, emmarcats en la *Iniciativa Comunitària d'Ocupació i Recursos Humans*.

Aquests projectes, anomenats **Now-Fiore** i **Youthstart-Intersecció** seran coordinats i gestionats per l'Ajuntament de Traiguera i tindran una durada de dos anys. S'han creat dues xarxes comarcals per a l'execució de cadascun dels projectes.

El projecte **Now-Fiore** promou la igualtat d'oportunitats d'ocupació en favor de les dones

El projecte **Now-Fiore** promou la igualtat d'oportunitats d'ocupació en favor de les dones mitjançant accions pilot innovadores i transnacionals. Es desenvoluparan mesures dirigides específicament a les dones de la comarca per desenvolupar nous enfocaments de formació, d'orientació i d'intergració professional.

L'altre projecte, **Youthstart-Intersecció** fomentarà la integració al mercat de treball des jòvens menors de 20 anys carents de qualificació professional

El projecte serà cofinançat en un 75% per el Fons Social Europeu i en un 25%

per les següents entitats comarcals: Ajuntament de Traiguera, Ajuntament de Benicarló, Ajuntament de Càlig, Ajuntament de Vinaròs, Mancomunitat de Municipis "Castelló-Nord", PYMEC, Patronat de Turisme de Peníscola i la Conselleria de Treball i Afers Socials.

L'altre projecte, **Youthstart-Intersecció** fomentarà la integració al mercat de treball des jòvens menors de 20 anys carents de qualificació professional. S'aplicaran una sèrie de sistemes de formació, orientació, assessorament i ocupació per als jòvens aturats menors de 20 anys de la comarca, mitjançant la col·laboració de la xarxa comarcal i els intercanvis transnacionals.

El projecte serà finançat en un 75% pel F.S.E. i el 25% per la Conselleria de Treball i Afers Socials, els Ajuntaments de Traiguera, Benicarló i Vinaròs i el Patronat de Turisme de Peníscola



## més ràdio

### EMISSORA MUNICIPAL BENICARLÓ

Anunciar-te a *La Veu*  
només et costarà  
**400 pessetes**

#### Bar Madeira

- Bocatas
  - Tapas
  - Sandwiches
  - Hamburguesas...
- Pg. Marítim, s/n  
(Junto a la pista deportiva)  
☎ 47 38 92 12580 Benicarló



MENDEZ NUÑEZ, 85  
TELEFONOS 47 00 75 - 47 50 38  
**12580-BENICARLO**  
(CASTELLÓN)

*La Veu*  
el setmanari  
no n'hi ha  
d'altre

#### *Golosinas Melania*

DETALLES:

- Bodas
- Comuniones
- Bautizos
- Bolsas para cumpleaños
- Variedad en surtidos

Dr. Ferran 10 Benicarló

## Passa La Veu



MOT ENCREUAT Núm. 33 • per Francesc Anyó

AGENDA CULTURAL

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2							■				
3					■						
4						■				■	
5									■		
6			■								
7					■			■			
8											
9		■				■	■				■
10				■							
11								■		■	

**EXPOSICIÓ I CERTAMEN DE PRIMAVERA**

Pintura catalana segles XIX-XX. Galeria d'art Le Nain. Fins el 28 d'abril.

**ASSOCIACIÓ D'ARTS PLÀSTIQUES**

Exposició de muntatges i instal·lacions artístiques de diversos autors benicarlandos. A la Caixa Rural de Benicarló fins el 21 d'abril. Horari: de 19 a 21 h.

**IX FESTA PER LA LLENGUA 96**

Diumenge 28 d'abril a Borriana: tallers, paradetes, escenari a disposició dels participants, dinar de paï-porta i espectacle infantil. Organitzada per Escola Valenciana - Federació d'Associacions per la Llengua

**XVI CICLE DE CONCERTS DE PRIMAVERA**

Diumenge dia 14 d'abril a les 20,00h. a l'auditori municipal de Benicarló: concert de la **Coral de Chatemoy de Semoy**.

**HORITZONTALS:**

1. N'hi ha més a la Parreta que a les esglésies. 2. Concepte que tenim d'una persona, manera com la jutgem. La de llauradors i ramaders, per exemple. 3. Pot ser de pressió, de grills... Insectes de la família dels tabànids. 4. Closca d'alguns fruits secs. Rull, rínxol. Mitja nova majoria relativa. 5. Mania de parlar de si mateix o d'afirmar la pròpia personalitat. 3,141592... 6. Déu egipci. No resolt. 7. Acceptar. Símbol químic de l'erbi. Pot ser de comunicació, romana, pública... 8. Amb fúria. 9. I. A l'inrevés i de cognom West, actriu cinematogràfica nord-americana. D'una alçària considerable. 10. Forma prefixada d'europeu -ea. Altíssima. 11. Dolor muscular. Amb aquesta i la següent feu un nus.

**VERTICALS:**

1. Prendríem part en una obra amb altres. 2. Arribada. Interjecció que manifesta sorpresa. 3. M'apodero violentament d'una cosa. Ibèrica. 4. Posaria alt el mèrit d'algú o d'alguna cosa. L. 5. Datiu singular del pronom de tercera persona. Sentir. Lletr d l'alfabe gre. 6. Cadascuna de les parts assortides en què és dividit un tot que ha d'ésser distribuït entre diferents persones. Senyores abreujades. A l'inrevés, surt. 7. A. Venedora d'armes. K. 8. Promeses. Una ema desordenada de tal manera que sembla una actriu cinematogràfica nord-americana. 9. N, n, n, n... Fàbrica de llana. 10. Acte coordinat, discontinu, repetit, sobtat, ràpid, i de caràcter clònic, estereotipat, que interessa un grup de músculs que entren en acció simultàniament. Aparells gimnàstics. 11. Presumit per algun indici o alguna aparença. Cara del dau marcada amb un punt.

**LES SOLUCIONS DE L'ANTERIOR:**

**HORITZONTALS:** 1. Catxerulos. 2. Arracada. Ag.3. Colofó. Ati. 4. Pala. Eludir. 5. I. Aragonesa. 6. Cu. Ara. Tuf. 7. Abast. Rasar. 8. Rep. lter. Sí. 9. Drassanes. M. 10. lot. Tió. Usa. 11. Assuaviment

**VERTICALS:** 1. Ca. Picardia. 2. Arca. Uberós. 3. Trola. Àpats. 4. Xalaràs. S. U. 5. Eco. Artista. 6. Ràfega. Tiav. 7. Udolo. Renoi. 8. La. Untaré. M. 9. O. Adéus. Sue. 10. Satisfàs. Sn. 11. Gira. Rimat



## NI CREIX NI MEIX

✍️ JOAN GREGORI ALBIOL

## Sobre el llenguatge infinit

L'any 1955, mentre la progressiva ceguesa que l'afectava esdevenia irreversible, Jorge Luís Borges va ser nomenat director de la Biblioteca Nacional de Buenos Aires. Sens dubte, i ell hi assentia, l'escriptor va ser objecte —no diré víctima— d'una paradoxa com les que entrampaven sovint els seus personatges de ficció. Anys més tard, hi va fer referència en els versos del primer poema de *El Hacedor* (1960) d'aquella manera única com sabia fer tremolar les cames dels lectors: *Nadie rebaje a lágrima o reproche/ Esta declaración de la maestría/ De Dios, que con magnífica ironía/ Me dio a la vez los libros y la noche.// De esta ciudad de libros hizo dueños/ A unos ojos sin luz, que sólo pueden/ Leer en la bibliotecas de los sueños/ Los insensatos párrafos que ceden// Las albas a su afán*. En la vida de Borges, aquest episodi resulta tan prenyat de significat que és difícil no veure-hi una jugada —tampoc diré cruel— del destí a qui tant s'havia d'ocupar, des dels primers textos, en els desafiaments entre l'atzar i la causalitat, la raó humana i la mesura de l'infinit i les apories a què aboca l'home la nostra estreta consideració de la realitat.

És sabut que l'autor va sotmetre la pròpia obra a un escrutini particular que va deixar fora de circulació editorial el seu primer llibre de poemes, l'avantguardista *Fervor de Buenos Aires* (1923) i els dos primers reculls d'assajos literaris: *Inquisiciones* (1925) i *El tamaño de mi esperanza* (1926). Aquest últim, reeditat finalment de la mà de la seua vídua Maria Kodama el 1993, ja inclou una aproximació als procediments de creació i innovació lingüística que Borges descobreix en la llengua literària i que, segons ell, poden contribuir a perfeccionar i acreïxer el cabal lèxic general (*El idioma infinito*).

En primer lloc, situa la lliure derivació d'adjectius, verbs i adverbis a partir de qualsevol substantiu. Així doncs, si del substantiu *lanza* podem obtenir *lanceado* o *lanceolada*, per què no derivar *acantat* o *cantabilar* del verb *cantar*. Bé, potser avui, després dels successius models de la GGT i més coses, resultaria gratuïta la proposta però en realitat el procediment continua ara tan operatiu en els llenguatges d'especialitat com quan, a cavall dels segles XIII i XIV, Ramon Llull intentava afinar un rudimentari català poc expert a expressar subtilitats teològiques amb la creació de mots com *diabòlic*, *inductible* o *lunificar*. A continuació, Borges proposa la intromissió de preposicions lliures en altres mots tal com ho practica, per exemple, l'alemany. Aquesta llengua, a diferència de la nostra, és capaç de contemplar un substantiu relatiu a *inhumà*, *unmensch*, això és, *deshome* o *inhome*. També ressenya, en tercer lloc, la possibilitat d'usar transitivament verbs intransitius i viceversa i aporta un exemple de collita pròpia: *Las investigaciones de Bergson, ya bostezadas por los mejores lectores...* Finalment, encara aposta per la consideració del significat etimològic exacte dels mots. Per exemple, *distreure un riu per desviar-lo del seu curs*.

La lectura de l'esmentat assaig m'ha dut a recollir, a l'atzar, dades sobre un altre procediment de multiplicació i variació del llenguatge: l'error tipogràfic. És una qüestió coneguda que ja va ser llargament explorada, per exemple, pel gramàtic rus Khlebnikov (cf. R. Jakobson, *Lingüística i poètica i altres assaigs*), per a qui una errata era de vegades un artista remarcable i que, més recentment, ha comptat amb l'assentiment de Joan Fuster a l'aportació d'un l'anònim tipògraf que va convertir l'original *Jo l'inventava noms i altres carícies* en l'enigmàtic *Jo t'intentava noms i altres carícies*. Naturalment, caldria incorporar al lèxic diccionari tan sols aquells descobriments susceptibles de generar un significat de consens. Si ho penso bé, seria una manera de fer rendible una força sovint tan esmerçada com és l'atzar.

Jo mateix, durant les últimes setmanes, he espigolat uns exemples dispersos que conservo per si arriba el cas de sotmetre'ls al plebiscit dels usuaris. De moment, m'he de limitar a exposar-los al perspicaç escrutini dels lectors. Dos d'ells apareixen a la traducció de *l'Elogi de la follia* erasmiana editat dins les MOLU (1982): *sexagerani* i *impudència* per *sexagenari* i *imprudència*, em suggereixen, com a mínim, un respectable exemplar de gerani en edat prolecta, la primera (si no un biòleg especialitzat en determinar el sexe d'aquella planta!) i la capacitat d'un cos per a evitar l'exhalació d'olors infectes, la segona. En un restaurant de la Rambla de les Flors, a Barcelona, en vaig descobrir el tercer exemplar. La carta, íntegrament redactada en espanyol, em proposava uns saborosos *campiñones* pels quals jo, fent oïdes sordes on la Sagrada Escripura alerta com la saviesa és una vanitat que causa neguit, vaig demanar al cambrer. La resposta va ser immediata: —*Son unas setas de la campiña, señor, muy buenas*. Fa pocs dies encara he registrat *liteatura* per *literatura* en un assaig de Dominic Keown sobre la poesia catalana contemporània (3i4, 1996). Imagino que deu poder passar per un compost sobre el grec *lithos*, pedra, per identificar aquella literatura especialment plúmbia i sedant.

No vull acabar sense reivindicar, aquesta sí, la troballa que va ser privilegi d'aquest setmanari fins al seu número 10 i que, des d'aleshores, ha estat exiliada al diccionari dels impossibles. Em refereixo a la impagable *foto denúnica* que apareixia al peu de la il·lustració de la pàgina cinc. Crec que amb aquesta supressió hem sacrificat una feliç conjunció entre la il·limitada capacitat actual per a reproduir tècnicament una obra d'art i el reconeixement de la originalitat intransferible de cada autor.

